

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

IV. Quomodo eadem veritas possit contra hæreticos propugari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO IV.

Quomodo eadem veritas possit contra hæreticos propugnari.

INter plurimas hæreses, quæ Incarnationis Dominicæ veritatem impugnârunt, duæ præcipuæ extiterunt, ad quas reliquæ omnes aliquo modo possunt reuocari, ac proinde in quarum refutatione cæterarum falsitas facillè poterit agnosci.

Prima fuit Eutychetis, qui asserbat, post Incarnationem Verbi diuini, vnâ tantum in Christo remansisse naturam, eamque factam esse, ex diuinitate & carne per conuersionem ipsius diuinitatis in carnem: asserbat præterea diuinitatem Verbi eo modo dici posse ac re verâ fuisse passam, mortuam, ac sepultam: hunc hæreticum ita sensisse colligitur ex varijs epist. S. Leonis Papæ, præsertim verò ex epist. 9. 10. 52. & 97. item ex Euagrio lib. 2. hist. cap. 18.

Catholica fides duas veritates huic hæresi oppositas profiteretur. Prima est in Christo post incarnationem duas integras, veras, & perfectas naturas remansisse, diuinam scilicet & humanam, quæ sine vlla confusione aut permutatione in persona Verbi subsistant. Secunda est, diuinam Christi naturam neque passam, neque mortuam fuisse, aut dici posse; sed impassibilem, & immutabilem semper remansisse.

Hæ veritates catholicæ probantur, & simul errores oppositi refelluntur. ex scriptura, in qua duæ in Christo nature manifestè distinguuntur pluribus in locis præsertim Phil. 2. vbi Apost. distinctè declarat, *Christum Iesum, cum in forma Dei esset, formam serui accepisse*; quæ verba explicans S. Vig. Papa lib. 2. contra Eutychetem, *Mirum est, inquit, cur timeant quidam dicere duas (Christi) naturas, cum Paulus dicat duas formas.* Deinde euidenter dicitur, *Christum non secundum naturam diuinam, sed secundum huma-*

humanam passum esse 1. Pet. 2. *Christus peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: & cap. 4. Christo igitur passio in carne.*

Probantur 2. ex Conc. Chalcedon. gener. quod fuit celebratum contra Eutychetem, in cuius actione 1. anathema profertur in ipsum Eutychetem dicentem, in Christo esse vnam naturam ex diuina & humana factam; & actione 5. profitentur Patres Conc. se credere *Christum Dominum eundem perfectum in Deitate, eundem perfectum in humanitate; Deum verè, & hominem verè, &c.*

Probantur 3. ex S. Iustino martyre in expositione fidei: *Filius Dei (inquit) cum vnus sit, dua in eo natura sunt; altera, qua diuina est, edit miracula; altera, qua humana est, humilia excipit: quã enim ex parte Deus est, res admirandas operatur; quã verò ex Virgine est homo, crucem, passionem, & consimilia voluntate suã naturaliter perfert: & ex S. Leone Papa ser. 17. de passione Domini cap. 1. Manente, inquit, in sua proprietate utraq; substantiã, nec Deus reliquit sui corporis passionem, nec Deum fecit caro passibilem, quia diuinitas, qua erat in dolente, non erat in dolore.*

Altera hæresis fuit Nestorii, qui (vt refert Euagrius lib. 1. hist. cap. 2. & sequent.) asserbat, beatam Virginein purum hominem peperisse, qui non solum naturam, sed & personam humanam haberet, proindeque illam Dei genitricem dici non debere: addebat autem personam diuinam Verbi vnitam postea fuisse filio Mariæ, non quidem substantialiter, communicando hypostasim, sed accidentaliter, in quantum scilicet Verbum diuinum illi nomen, ac dignitatem suam impertituit, vt nimirum Deus ac Dei Filius diceretur, & ab omnibus adoraretur; sicque dicebat, in Christo non solum duas naturas, sed etiam duas personas, eo, quo explicauimus, modo, inter se vnitas.

Catholica veritas huic hæresi opposita docet, vnam esse tantum in Christo personam, eamque diuinam; proindeque Christum Dominum, qui secundum carnem de Virgine natus est, esse verum Deum, ac verum hominem;

sanctissimamque Virginem verè ac propriè Dei matrem esse ac dici debere.

Hæc veritas sic explicata probatur, & oppositus error simul refellitur 1. ex scriptura. S. Luc. 1. *Quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei*: S. Matth. 16. *Tu es Christus Filius Dei vivi*: S. Ioan. 20. *Hæc scripta sunt, ut credatis, quia Iesus est Christus Filius Dei*.

Probatur 2. ex Conc. Ephes. in quo hæresis illa damnata est, ipseque Nestorius depositus, ac in exilium missus, ibi miserè interijt, linguâ eius (quâ in Christum Dominum, eiusque sanctissimam matrem tam impiè blasphemauerat) a vermibus penitus corrosâ, vt refert Euagrius loco supra citato. Item ex Conc. Constantinop. 2. can. 5. *Si quis introducere conatur in mysterio Christi duas substantias, seu duas personas, anathema sit*; & Can. 6. *Si quis abusive Dei genitricem esse dicit gloriosam semper Virginem Mariam, anathema sit*.

Probatur 3. ex S. Leone Papa epist. 97. ad Leon. Augustinum, vbi sic loquitur. *Anathematizetur ergo Nest. qui beatam Virginem Mariam non Dei sed hominis tantummodo credit genitricem; vt aliam personam carnis, aliam faceret Deitatis*: & S. Greg. Papa lib. 18. mor. cap. 27. *Quamuis, inquit, ipse Christus aliud ex patre, & aliud ex matre; non tamen alius ex patre, & alius ex matre; sed ipse est æternus ex patre, ipse temporalis ex matre; ipse qui fecit, ipse qui factus est; ipse auctor operis, ipse opus auctoris; manens vnus ex vtraque natura, & in vtraque natura; nec naturarum copulatione confusus, nec naturarum distinctione geminatus*.

Optimè denique Vinc. Lirin. lib. aduersus hæres. cap. 19. *In Deo, inquit, vna substantia, sed tres personæ; in Christo dua substantia, sed vna persona; in Trinitate alius atque alius, non aliud atque aliud; in Salvatore aliud atque aliud, non alius atque alius*.

—SS—

SE